

Napszitta kétszárnys fakapuk jobbán kisajtó. Kopogtató vaskarika, oroszlánfej kife-nyesedett orra. Pad az eresz alatt, pad a parton. Fel tudom idézni a nevét? Még nem megy...

Tapogatom a vakolatot, nyugtató hideget áraszt magából az épület. Rátapasztom a fü-lem, kicsapott diákok panaszát nyögik a fugák.

Táncoló boldog oroszok a hóban, harmonikaszó, pezsgősüvegek pukkanása, szénsav fut fel az oromba. Újév. Katonák, egyenruhák, váll-lapok. Láz, betegszoba, mandulagyul-ladás, gyengeség, műtét és gyógyulás. Nyár megint, ballagások.

Orgonacsokrok, matrózbúzós lányok hada sodor el, aztán grillcsirke egy talponállóban veled. Nevetsz rám, miközben kis morzsa ott illeg az ajkadon. Gyűrőgeted a zsirtól áttet-szövé váló szürke papirost, csillog a szemed.

És még mindig szerelem.

REFLEXIÓK BRENYÓ JÓZSEF ÍRÁSÁRÓL

KÖDÖBÖCZ GÁBOR

Az Anzix hatásmechanizmusának, élményszerű érvényességének legfőbb titka erő-teljes, határozott partitúrájában, belső arány- és formarendjében, verőérszerűen pulzáló ritmikájában, valamint a gondolathoz/hangulathoz mért tömörségében, a komplex élmény-tartalmakat és érzékenységhelyeket sűrítő feszességében és nyelvi minimalizáltságában rejlik.

Montírozó, szinesztéziás eljárással, filmszerűen egymásra rakódó élmény- és ér-zékenységformák, melyek között – a szellem rendező nyugtalanságán túl – élet és enyé-szet, szerelem és halál, születés és pusztulás interferenciája teremt atmoszféricusan je-lentéssel, sűrű szövésű, már-már szintetikus természetű viszonyrendszert. A szöveget működtető látás- és írásmódot jól modellálja a harmadik mondat: „kesze-kuszán, szana-szét foszló cellulóz-szálacsákák, ahogyan az idegsejtjeimben a képek színekre és formákra hullanak szét”. Élők és holtak, születés és pusztulás, emlékezés és felejtés, álom és valóság egymást feltételező, egymást hívó és magyarázó kettősségeiből konstituálódik az a kavalkádszerű, változatos effektusokat egyesítő, rafináltan rétegzett, szinte szétszálaz-hatatlan indáztatú és ornamentikájú szövegvilág, amely a leltárszerű gazdagság, a hiány-talan teljesség élményével igazi misztériumként hat az olvasóra. Szép és kiérlelt írás, amit jó volt olvasni.

